

2.6 podkreśla istotną rolę migracji w kontekście zapewnienia niedoborów wykwalifikowanych pracowników i wzywa Radę Europejską do opracowania skutecznych inicjatyw politycznych w tych dziedzinach, włączając w to rekrutację obywateli państw trzecich do celów badań naukowych;

2.7 podkreśla możliwość opracowania odpowiednich polityk rozwojowych w państwach trzecich. Ważne jest także, aby badania na temat migracji wzięły pod uwagę nowe cechy, takie jak duży odsetek kobiet, co jest niezmiernie istotne dla formułowania oraz implementacji polityki imigracyjnej;

2.8 wzywa do pełnego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w opracowywanie wiarygodnych i porównywalnych danych na szczeblu UE;

2.9 przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji Europejskiej odnośnie zainicjowania procesu wszechstronnych konsul-

tacji w sprawie Zielonej księgi w sprawie podejścia UE do zarządzania migracją ekonomiczną (COM(2004) 811 końcowy) i przypomina Komisji o konieczności pełnej konsultacji tego procesu z nim oraz z samorządami lokalnymi i regionalnymi;

2.10 uważa, że konieczne są pilne działania w celu dalszego rozwijania Obserwatorium oraz Europejskiej Sieci Migracji, przy pełnym zaangażowaniu samorządów lokalnych i regionalnych;

2.11 wyraża zaniepokojenie w związku ze słabymi postępami poczynionymi przez Radę Europejską w odniesieniu do opracowywania polityki imigracji UE i działań wynikających ze spotkania Rady Europejskiej w Tampere w 1999 r. Biorąc pod uwagę te problemy, podkreśla potrzebę podjęcia pilnych decyzji w związku z zagadnieniami przedstawionymi w programie haskim.

Bruksela, 13 kwietnia 2005 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB

Opinia Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie kontrolowanego wjazdu osób potrzebujących ochrony międzynarodowej na terytorium UE oraz zwiększenia zdolności ochrony w regionach pochodzenia: „Poprawa dostępu do trwałych rozwiązań”

(2005/C 231/07)

Komitet Regionów,

uwzględniając Komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie kontrolowanego wjazdu osób potrzebujących ochrony międzynarodowej na terytorium UE oraz zwiększenia zdolności ochrony w regionach pochodzenia: „Poprawa dostępu do trwałych rozwiązań” COM (2004) 410 końcowy;

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 25 sierpnia 2004 r. o zasięgnięciu opinii w tej kwestii, zgodnie z art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

uwzględniając decyzję swojego Przewodniczącego z dnia 5 kwietnia 2004 r. polecającą Komisji ds. Stosunków Zewnętrznych przygotowanie opinii w tej sprawie;

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 63 ust. 2 lit. b);

uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy, zwłaszcza artykuły II-61, II-78, II-79 i III-266, III-267 i III-268;

uwzględniając Konwencję Genewską dotyczącą statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., uzupełnioną Protokołem Nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r.;

uwzględniając wnioski Prezydencji w sprawie Programu Haskiego: wzmocnienie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii Europejskiej oraz w szczególności specjalne wytyczne w sprawie polityki azylowej, migracyjnej i granicznej (p. 1.2) oraz zewnętrzny wymiar azylu i migracji (p. 1.6);

uwzględniając swoją opinię w sprawie Komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów na temat imigracji, integracji i zatrudnienia (COM(2003) 336 końcowy, CdR 223/2003 końcowy ⁽¹⁾);

uwzględniając inne przyjęte przez siebie opinie dotyczące polityki wobec uchodźców (CdR 90/2001 fin ⁽²⁾; CdR 214/2001 fin ⁽³⁾; CdR 93/2002 końcowy ⁽⁴⁾; CdR 249/2003 ⁽⁵⁾);

uwzględniając własny projekt opinii (CdR 338/2004 rev 1) przyjęty w dniu 7 lutego 2005 r. przez Komisję ds. Stosunków Zewnętrznych (sprawozdawca: István SÉRTŐ-RADICS, burmistrz miasta Uszka (HU/ELDR);

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) w celu osiągnięcia trwałych rozwiązań, należy usprawnić podział obowiązków dotyczących kontrolowanego wjazdu do UE osób potrzebujących ochrony międzynarodowej między Państwami Członkowskimi, a także zwiększyć zdolności ochronne krajów pochodzenia, mając na celu stworzenie ram i wdrożenie wspólnej polityki w dziedzinie uchodźców we wszystkich Państwach Członkowskich;
- 2) dla osiągnięcia tego celu należy zapewnić Państwom Członkowskim i zainteresowanym regionom, w tym krajom lub regionom pochodzenia lub tranzytu niezbędne finansowanie, biorąc w szczególności pod uwagę rozszerzenie UE oraz potrzeby nowych Państw Członkowskich;

na 59. sesji plenarnej w dniach 13-14 kwietnia 2005 r. (posiedzenie z dn. 14 kwietnia) przyjął następującą opinię:

1. Stanowisko Komitetu Regionów

Komitet Regionów

1.1 opowiada się za wnioskiem Komisji Europejskiej w sprawie kontrolowanego wjazdu osób potrzebujących ochrony międzynarodowej na terytorium UE oraz zwiększenia zdolności ochrony w regionach pochodzenia: „Poprawa dostępu do trwałych rozwiązań”, w szczególności popierając proponowane unijne programy ochrony regionalnej zwiększające zdolność ochrony krajów w regionach pochodzenia (dotyczące krajów sąsiednich i tranzytowych);

1.2 podkreśla potrzebę uwzględnienia zaleceń Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców dotyczących uznania przesładowania ze względu na płeć za jeden z powodów przyznania statusu uchodźcy;

1.3 docenia zamiar Komisji Europejskiej zaangażowania krajów tranzytowych w swoje podejście do osób potrzebujących ochrony międzynarodowej, jednakże uważa, iż należy położyć większy nacisk na kraje tranzytowe w odniesieniu do roli regionów oraz zapewnienia im odpowiedniego wsparcia;

1.4 zauważa, iż skutki przyjęcia osób potrzebujących ochrony międzynarodowej są najbardziej widoczne na szczeblu lokalnym w społecznościach przyjmujących te grupy; dlatego też kluczowe znaczenie ma zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych w podejmowanie decyzji dotyczących przyjęcia i integracji osób występujących o azyl oraz uchodźców;

1.5 zwraca szczególną uwagę na kluczową rolę podmiotów lokalnych i regionalnych w odniesieniu do ich odpowiedzialności za przyjęcie osób potrzebujących ochrony międzynarodowej oraz za działania promujące integrację; ubolewa

zatem, iż wniosek Komisji Europejskiej nie zapewnia wystarczająco szerokiej konsultacji z władzami lokalnymi i regionalnymi na etapie planowania implementacji programu oraz podejmowania decyzji w sprawie jego finansowania. Wniosek w niewystarczającym stopniu zapewnia możliwość uczestnictwa władz lokalnych i regionalnych w tworzeniu dobrych praktyk w związku z działaniami Wspólnoty;

1.6 w tym sensie uważa za istotne, aby zadbać o większą spójność i wzajemne splatanie się celów, narzędzi i procedur polityki wewnętrznych i zewnętrznych, przede wszystkim jeśli chodzi o problemy o charakterze transgranicznym;

1.7 zwraca uwagę na fakt, iż współpraca i wspólne działania zainteresowanych władz lokalnych i regionalnych, w tym lokalnych i regionalnych władz w przyjmujących Państwach Członkowskich, krajach pochodzenia i krajach tranzytu, mogą wnieść znaczący wkład w pomoc osobom potrzebującym ochrony międzynarodowej;

1.8 uznaje, iż dalsza analiza i badanie unijnego programu nowego osiedlenia uchodźców są konieczne w odniesieniu do jego możliwych skutków społecznych, szczególnie na rynkach pracy, na obszarach słabiej rozwiniętych i dotkniętych wysokim bezrobociem w zainteresowanych regionach i Państwach Członkowskich;

1.9 dostrzega znaczenie polityki UE na rzecz wsparcia ludności mieszkającej w słabo rozwiniętych krajach i regionach, lecz z drugiej strony podkreśla wagę równego traktowania wszystkich obywateli Unii, które sprawi, że rozwiązania stosowane w ramach programu nowego osiedlenia uchodźców będą się cieszyły większym poparciem wśród obywateli Państw Członkowskich;

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 30.04.2004 s. 46-49.

⁽²⁾ Dz.U. C 19 z 22.01.2002 s. 20-22.

⁽³⁾ Dz.U. C 107 z 3.05.2002 s. 85-88.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 278 z 14.11.2002 s. 44-48.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 23 z 27.01.2004 s. 30-32.

1.10 proponuje, aby Komisja Europejska, we współpracy z organizacjami pozarządowymi i innymi zainteresowanymi podmiotami, zaangażowała się w dalszą analizę kwestii prawnych związanych z tym problemem, mając na uwadze ustanowienie jednolitych i obiektywnych kryteriów pozwalających na identyfikację sytuacji osób potrzebujących ochrony międzynarodowej w celu ich ponownego osiedlenia, zapewniając w ten sposób poszanowanie praw człowieka oraz brak dyskryminacji, a także zagwarantowanie niezbędnego wsparcia prawnego dla krajów i regionów przyjmujących. Komitet uznaje za ważne zagwarantowanie włączenia do rynku pracy uchodźców przybyłych do Państw Członkowskich w ramach programów nowego osiedlenia, aby korzystali z tych samych praw, co wszyscy obywatele Unii.

2. Zalecenia Komitetu Regionów

Komitet Regionów

2.1 popiera komunikat Komisji jako dobrą podstawę do dalszych prac oceniających, jednak uważa, w szczególności w odniesieniu do unijnego programu nowego osiedlenia, że potrzebne będą dalsze analizy i oceny; w związku z tym zaleca wydłużenie terminu złożenia wniosku w sprawie programu nowego osiedlenia do Rady, aby umożliwić staranniej przygotowanie dokumentu;

2.2 wzywa do większego angażowania się władz lokalnych i regionalnych w tworzenie i realizację polityki imigracyjnej i azylowej, zapewniając im jednocześnie niezbędne wsparcie finansowe;

2.3 proponuje rozważyć rozszerzenie zakresu finansowania w ramach współpracy regionalnej i polityki nowego sąsiedztwa, wchodzących w skład trzeciego celu Funduszy Strukturalnych na okres 2007-2013, tak aby obejmował on te zadania; wzywa do skutecznej koordynacji między wspólnymi wielostronnymi programami realizowanymi w ramach tego celu oraz dwustronnymi planami działania, które zostaną wdrożone w związku z polityką sąsiedztwa;

2.4 biorąc pod uwagę znaczenie zjawiska emigracji w regionie basenu Morza Śródziemnego, sugeruje się, aby w przyszłych edycjach programów poświęconych regulacji napływów migracyjnych, jak np. program AENEAS, nadal traktowano priorytetowo projekty dotyczące działań interwencyjnych w tym regionie;

2.5 wzywa do realizacji unijnych programów nowego osiedlenia w sposób zapewniający równe traktowanie zarówno uchodźców osiedlających się w Państwach Członkowskich, jak i wszystkich obywateli UE;

2.6 popiera wdrożenie wniosków Prezydencji w sprawie Programu Haskiego i uważa, że pożądane będzie zaproszenie władz lokalnych i regionalnych do uczestnictwa w proponowanym dialogu międzykulturowym pomiędzy wszystkimi członkami społeczeństwa w ramach wspólnego forum oraz inicjatyw, w celu polepszenia wzajemnego zrozumienia wszystkich dziedzin polityki związanej z integracją.

Bruksela, 14 kwietnia 2005 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB